LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

JVLMA 105

LNSO UN MAESTRO JORMA PANULA. ŠTRAUSS UN SIBĒLIUSS

LNSO AND MAESTRO JORMA PANULA. STRAUSS AND SIBELIUS

2024. gada 5. oktobrī plkst. 19.00 Rīgas Latviešu biedrības namā
5 October 2024 at 7 PM at the Riga Latvian Society House

EGILS UPATNIEKS — oboja | oboe
Diriģents | Conductor **JORMA PANULA**

Koncerta mēģinājumu procesā sadarbībā ar JVLMA norisinājās meistarklases simfoniskā orķestra diriģēšanā pie Jormas Panulas
During the concert rehearsals, symphony orchestra conducting masterclasseswere held with Jorma Panula in collaboration with JVLMA

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
The concert is financially supported by the Latvian State Culture Capital Foundation

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

RIHARDS ŠTRAUSS (*Richard Strauss*, 1864–1949)

Koncerts obojai un mazam orķestrim Remažorā TrV 292 (1945)
Concerto for Oboe and Small Orchestra in D Major TrV 292 (1945)

I. *Allegro moderato*
II. *Andante*
III. *Vivace — Allegro*

25′

II DAĻA | PART II

ŽANS SIBĒLIUSS (*Jean Sibelius*, 1865–1957)

Otrā simfonija Remažorā op. 43 (1901–1902)
Symphony no. 2 in D Major, Op. 43 (1901–1902)

I. *Allegretto*
II. *Tempo andante, ma rubato*
III. *Vivacissimo*
IV. *Allegro moderato*

50′

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
MŪZIKAS SAULE

ŠTRAUSS

1945. gadā, kad beidzās Otrais pasaules karš, cīņas neskartajās Bavārijas kalnu kūrortpilsētas Gārmišas-Partenkirhenes villās tika izmitināti amerikāņu 103. kājnieku bataljona un desmitās bruņumašīnu divīzijas karavīri. Ar nolūku ierīkot komandposteni, karavīri devās arī uz kādu namu, kur ar sievu dzīvoja sirms, teju mūžu nodzīvojis kungs.

"Es esmu Rihards Štrauss, komponējis "Rožu kavalieri" un "Salomi"."

Tā seniors stādījies priekšā. Nelūgto viesu kompānijā patiesi bija kāds, kas saprata, par ko ir runa. Leitnants Miltons Veiss, kurš pats savulaik bija pianists, atpazinis leģendāro skaņradi, nolēma posteni iekārtot citur. Mazliet vēlāk pie Štrausa ieradusies virkne karavīru un 103. kājnieku vienības komandieris Džons Kreimerss: Štrausu ģimenei esot dotas 15 minūtes, lai atstātu namu. Taču arī šoreiz veicas, jo Kreimerss izrādījies liels Štrausa mūzikas cienītājs. Sirmā komponista mājas pagalmā tika uzstādīta zīme ar uzrakstu "Netraucēt!"

Tuvākajās dienās pie Štrausa ne vienu reizi vien ciemojās amerikāņu militārpersonas, kuri kopā ar komponistu pozēja fotogrāfiem vai klausījās, kā Štrauss spēlē klavieres. Viņu vidū bija arī vien 24 gadus jaunais Džons de Lansijs, kurš civilajā dzīvē bija obojists Pitsburgas orķestrī. Abi daudz runājuši par mūziku. Lensijs atsaucies uz Štrausa neskaitāmajiem un neatkārtojamajiem obojas solo viņa simfoniskajos opusos, un, lai arī komponists sākumā ideju par obojas koncerta radīšanu noraidījis, vēlāk šai domai tomēr pieķēries. Koncerta partitūru rotā uzraksts: "Obojas koncerts — 1945 —, kura tapšanu ierosinājis amerikāņu karavīrs." Jāpiemin, ka pats de Lansijs koncertu publiski atskaņojis vienu reizi — vien 1964. gadā. To pirmatskaņojis Tonhalles orķestris Folkmāra Andrē vadība 1946. gada 26. februārī Cīrihē, solists — Marsels Sajē.

Šis opuss skan kā Štrausa atgriešanās jaunības dienās: tas ir saulains, bezgalīgu melodiju un krāšņu vēsmu piepildīts darbs. Štrausa Koncerts obojai un mazam orķestrim Remažorā ir viens no pēdējiem izcilā komponista pabeigtajiem darbiem, kas radīts skaņraža radošajā atvasarā.

SIBĒLIUSS

Somu komponists Žans Sibēliuss nodzīvoja ārkārtīgi garu mūžu un radošajā mantojumā ir atstājis arī septiņas pabeigtas simfonijas (Astotās simfonijas nepabeigto manuskriptu komponists sadedzināja kopā ar virkni citu darbu).

"Pirmās divas simfonijas Sibēliuss pabeidza 1899. un 1902. gadā. Ārēji tie bija tipiski orķestra skaņdarbi, kas pauž varonīgas dvēseles drāmu; tiesa, Sibēliusa paradums sadalīt tēmas virmojošās faktūrās daudziem klausītājiem sākotnēji šķita dīvains. Otrā simfonija somiem drīz kļuva par nacionālās atbrīvošanas kustības simbolu; diriģents Roberts Kajanuss tajā saklausīja "galēji izmisīgu protestu pret visām netaisnībām, kas mūs apdraud" kopā ar "paļāvību uz gaišāku nākotni". Citiem vārdiem sakot, simfoniju uztvēra kā izaicinājumu caram. Lai gan pats Sibēliuss šādu interpretāciju noraidīja, droši vien arī viņam somu brīvības cīņas ideāli nebija sveši. Otrās simfonijas finālā altu un čellu lēni lienošā "augšup — lejup" melodija nepārprotami atgādina līdzīgu fragmentu no Musorgska "Borisa Godunova" otrās ainas, kurā mūks Pimens atceras cara Borisa ļaundarības.

Šajā laikā, kad cara cenzūra nepieļāva nacionālistisku jūtu vārdiskās izpausmes — kādā koncertā "Somija" pat tika prezentēta ar nosaukumu *Impromptu* —, Otrās simfonijas atskaņošana nozīmēja netiešu patriotisma apliecinājumu. Tādējādi tā bija kļuvusi par pirmo no politiski iekrāsotajiem divdesmitā gadsimta skaņdarbiem; vēlāk slepenas nozīmes vēstījumus, protams, piedēvēja arī Šostakoviča simfonijām."

Fragments no Aleksa Rosa grāmatas "Viss cits ir troksnis" (no angļu valodas tulkojušas Selga Lase un Māra Poļakova, Jāņa Rozes apgāds, 2012)

Sibēliusa Otrā simfonija pirmatskaņota 1903. gada 10. novembrī Stokholmā, diriģents — komponists, diriģents un Sibēliusa sievasbrālis Armass Jernefelts.

Obojists **EGILS UPATNIEKS** ir Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra oboju grupas koncertmeistars kopš 2009. gada. LNSO mūziķu ikgadējā iekšējā aptaujā vairākkārt iebalsots par "Gada koncertmeistaru".

Kā solists uzstājies ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, kamerorķestri *Sinfonia Concertante*, Vidzemes kamerorķestri, Baltijas mūzikas akadēmiju kamerorķestri, Odenses simfonisko orķestri un citiem. Starptautisku konkursu uzvarētājs un laureāts. Kopš 2009. gada — Dānijā rezidējošā koka pūšaminstrumentu kvinteta *Carion* dalībnieks, regulāri uzstājoties Dānijā, Zviedrijā, Vācijā, Šveicē, Austrijā un citur. Kopš 2010. gada — Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestra mākslinieks.

No orķestra Sinfonietta Rīga izveidošanas 2006. gadā līdz 2011. gadam Egils Upatnieks bija šī kolektīva pirmā oboja. Kā viesmākslinieks uzstājies ar *Kremerata Baltica*, Islandes simfonisko orķestri un Ziemeļvalstu simfonisko orķestri.

Kopš 2010. gada — mācībspēks Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā.

Upatnieks 2010. gadā absolvējis JVLMA maģistrantūru Normunda Šnē obojas klasē. Mācījies Hamburgas Mūzikas un teātra augstskolā pie Rainera Hervega, papildinājis zināšanas un prasmes pie Kristiana Vetcela, Gintera Pasina, Ingo Goricka.

JORMA PANULA ir somu diriģents, komponists un diriģēšanas pasniedzējs. No 1963. līdz 1965. gadam bijis Turku filharmonijas orķestra māksliniecis-kais vadītājs un galvenais diriģents, no 1965. līdz 1972. gadam — Helsinku filharmonijas orķestra un no 1973. līdz 1976. gadam — Orhūsas simfoniskā orķestra diriģents. Lai gan mūsdienās viņš ir visā pasaulē ļoti pieprasīts viesdiriģents, pēdējās desmitgadēs Panula ievērojami retāk uzstājas koncertos, galvenokārt veltot laiku komponēšanai un pedagoģijai.

Kā mācībspēks viņš no 1973. līdz 1994. gadam bijis diriģēšanas profesors Sibēliusa akadēmijā Helsinkos, kā arī Stokholmas Karaliskajā Mūzikas koledžā un Dānijas Karaliskajā Mūzikas akadēmijā Kopenhāgenā.

Ar savu pedagoģisko darbību Panula ir atstājis neizdzēšamu iespaidu uz diriģēšanas pasauli. Viņu dēvē par pelēko kardinālu, pateicoties kuram no Somijas nākuši virkne izcilu diriģentu. Viņa studentu vidū ir Esa Peka Salonens, Miko Franks, Sakari Oramo, Juka Peka Saraste, Osmo Venske, Hannu Lintu, Suzanna Melki, Pietari Inkinens, Rolfs Gupta, Juka Īsakila, Dmitrijs Slobodeņuks, Daļa Stasevska, Klauss Mekele un Tarmo Peltokoski. Jorma Panula pasniedz diriģēšanu visā pasaulē, tostarp Parīzē, Londonā, Amsterdamā, Maskavā, Ņujorkā, Tenglvudā, Aspenā, Otavā, Sidnejā un Singapūrā.

BBC Music Magazine 2000. gada novembra numurā diriģents un pedagogs Jorma Panula ierindots starp "60 ietekmīgākajiem cilvēkiem mūzikā", 1997. gadā saņēmis Rolfa Šoka prēmiju.

LATVIJAS NACIONĀLAIS SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

izveidots 1926. gadā kā Rīgas Radiofona orķestris un šī gada septembrī aizsāka savu 99. sezonu.

No 2013. līdz 2021. gadam LNSO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents bija Andris Poga, bet 2022. gada maijā šajā amatā uz trim koncertsezonām (ieskaitot 2024/2025) stājās soms Tarmo Peltokoski.

Kopš 2017. gada LNSO Goda diriģents ir Vasilijs Sinaiskis (galvenais diriģents no 1975. līdz 1987. gadam), savukārt kopš 2021. gada rudens orķestra galvenās viesdiriģentes statusā ir Kristīna Poska.

Bagātīga pieredze koncertos Latvijā un ārzemēs orķestrim bijusi ar izciliem viesdiriģentiem un solistiem, starp nesenākajiem skatuves partneriem minot maestro Marisu Jansonu, Žanu Klodu Kazadesī, Vladimiru Fedosejevu, Olari Eltsu, Maksimu Jemeļjaničevu, vijolniekus Baibu Skridi un Peteru Franku Cimmermanu, akordeonisti Kseniju Sidorovu, ērģelnieci Ivetu Apkalnu un daudzus citus.

Šajā sezonā pirmo reizi orķestra vēsturē ir izraudzīta LNSO rezidējošā māksliniece — Berlīnes filharmonijas orķestra koncertmeistare, izcilā latviešu vijolniece Vineta Sareika.

Savukārt LNSO rezidējošie komponisti bijuši Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, Krists Auznieks un Ēriks Ešenvalds. 99. orķestra sezonā tituls piešķirts Arturam Maskatam. Orķestris regulāri pasūtina jaundarbus arī citiem komponistiem un ar gandarījumu piedalās pirmatskaņojumos un ierakstos.

Blakus simfoniskās un vokāli simfoniskās daiļrades lasījumiem, būtisks LNSO darbības virziens ir bērnu un jauniešu auditorijai veltīti mūzikas notikumi — koncertizrāžu cikls "Lenesons" un multimediālu koncertu cikls "Simfoniskais hits ar Goran Gora", kā arī citi, nereti starpdisciplināri muzikāli projekti.

LNSO mūziķi darbojas dažādos kameransambļos un katru sezonu tiek piedāvāti vairāki koncerti, kas apvienoti LNSO kamermūzikas ciklā.

Kopš 2015. gada LNSO vasaras nogalēs Latvijas reģionālajās koncertzālēs rīko festivālu ģimenei un draugiem "LNSO vasarnīca".

STRAUSS

In 1945, at the end of World War II, the villas in Garmisch-Partenkirchen, a Bavarian resort town untouched by the hostilities, are commandeered by American soldiers from the 103rd Infantry and the 10th Armoured Division of the U.S. Army. They plan to set up a command post in one of the houses, which happens to be the residence of an elderly man and his wife. The man introduces himself to the soldiers by saying: "I am Richard Strauss, the composer of *Rosenkavalier* and *Salomé*."

Among the uninvited guests, there is one who understands the significance of the composer's identity. It is former pianist Lieutenant Milton Weiss who recognises the legendary Strauss and decides to move the command post elsewhere. Later, John Kramers, head of the 103rd Infantry Division, and his soldiers visit the Strauss household, giving the family 15 minutes to evacuate. Yet, luck strikes again, as Kramer turns out to be a great admirer of Strauss' music and ensures that the venerable composer is not disturbed by placing an "Off Limits" sign outside his home.

Over the following days, American servicemen frequently visit Richard Strauss, posing for photographs and listening to him play the piano. One of them is 24-year-old John de Lancie, who is oboist with the Pittsburgh Orchestra in civilian life. De Lancie and Strauss engage in many conversations about music, with de Lancie specifically praising the composer's numerous and remarkable oboe solos in his symphonic works. Although Strauss initially rejects de Lancie's suggestion to write an oboe concerto, he soon warms to the idea. The resulting score is marked with the inscription: "Oboe Concerto — 1945 — suggested by an American soldier." Interestingly, de Lancie himself only gives one public performance of the concerto in 1964. It premieres on 26 February 1946 in Zurich, with the Tonhalle Orchestra conducted by Volkmar Andreae and Marcel Saillet as the soloist.

Reminiscent of the days of youth, the opus is known for its endless sunlit melodies and radiant moods. Strauss' Concerto for Oboe and Small Orchestra in D Major is one of his final completed works, a remarkable achievement of the composer's "Indian summer".

SIBELIUS

Finnish composer Jean Sibelius lived an extraordinarily long life and left a legacy of seven completed symphonies (the unfinished score of his Eighth, along with several other works, was burned by the composer himself).

"Sibelius finished his first two symphonies in 1899 and 1902, respectively. On the surface, these were typical orchestral dramas of the heroic soul, although Sibelius's habit of breaking down themes into murmuring textures sounded strange to many early listeners. Finns quickly appropriated the Second as an emblem of national liberation; the conductor Robert Kajanus heard in it "the most broken-hearted protest against all the injustice that threatens at the present time," together with "confident prospects for the future." In other words, the symphony was understood as a gesture of defiance in the face of the tsar. Although Sibelius rejected this interpretation, images of Finnish struggle may well have played a role in his thinking. In the finale of the Second, a slowly crawling, rising-and-falling pattern in the violas and cellos shows a distinct likeness to a figure in the second scene of Mussorgsky's Boris Godunov — the scene in which Pimen the monk records the villainies of Tsar Boris.

At a time when verbal declarations of national feeling were censored by tsarist overseers — at one performance Finlandia had to be presented under the title Impromptu — the Second served as the focus of clandestine patriotic demonstrations. It was thus the first in a series of politically charged twentieth-century works; secret programs would, of course, later be attached to Shostakovich's symphonies."

Excerpt from the book *The Rest is Noise* by Alex Ross (2012)

Sibelius' Second Symphony premiered on 10 November 1903 in Stockholm under the baton of the composer, conductor, and Sibelius' brother-in-law Armas Järnefelt.

Oboist **EGILS UPATNIEKS** is the principal oboe of the LNSO since 2009. In the annual internal survey of the LNSO musicians, he has been repeatedly voted as the Concertmaster of the Year.

Upatnieks has performed as soloist with the Latvian National Symphony Orchestra, Sinfonia Concertante, Vidzeme Chamber Orchestra, Accademia Baltica Chamber Orchestra, Odense Symphony Orchestra, among others. Prizewinner of many international competitions. Since 2009, Egils is a member of the Denmark-based wind quintet *Carion*, which gives frequent performances in Denmark, Sweden, Germany, Switzerland, Austria, and other countries. Member of the Latvian National Opera Orchestra since 2010.

Egils was the principal oboe of the chamber orchestra Sinfonietta Riga since its foundation in 2006 until 2011. Guest performer with the chamber orchestra Kremerata Baltica, Iceland Symphony Orchestra, and the Nordic Symphony Orchestra.

Lecturer at Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music (JVLMA) since 2010.

Egils Upatnieks obtained his master's degree at JVLMA in Normunds Šnē's oboe class in 2010. He then studied at the Hamburg University of Music and Theatre with Rainer Herweg, and furthered his knowledge and skills with Christian Wetzel, Gunther Pasin, and Ingo Goritzki.

JORMA PANULA is a Finnish conductor, composer, and teacher of conducting. He was the artistic director and chief conductor of the Turku Philharmonic Orchestra from 1963 to 1965, the Helsinki Philharmonic Orchestra from 1965 to 1972 and the Aarhus Symphony from 1973 to 1976. Today, though he is in high demand as a guest conductor throughout the world, he has limited his podium appearances greatly during the past decades devoting his time mostly to composition and mentoring.

As a teacher he has served as Professor of Conducting at the Sibelius Academy in Helsinki from 1973 to 1994 and at the Royal College of Music in Stockholm and the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen.

Panula has had great influence on the world of conducting through teaching. His has been called the "hidden hand" behind the extraordinary succession of fine conductors that came out of Finland. His students include Esa-Pekka Salonen, Mikko Franck, Sakari Oramo, Jukka-Pekka Saraste, Osmo Vänskä, Hannu Lintu, Susanna Mälkki, Pietari Inkinen, Rolf Gupta, Jukka Iisakkila, Dmitri Slobodeniouk, Dalia Stasevska, Klaus Mäkelä, and Tarmo Peltokoski.

He now teaches conducting all over the world including Paris, London, Amsterdam, Moscow, New York, Tanglewood, Aspen, Ottawa, Sydney and Singapore. Conductor and professor Jorma Panula is listed in the BBC Music Magazine league-table of the "60 most powerful people in music", featured in the November issue year 2000. Panula was awarded the Rolf Schock Prize in 1997.

THE LATVIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA was founded in 1926 as the Riga Radio Centre Orchestra and this September began its 99th season.

From 2013 to 2021, Andris Poga served as the LNSO's music and artistic director. In May 2022, Finnish conductor Tarmo Peltokoski took up the position for three concert seasons (including the 2024/2025 season).

Vassily Sinaisky, who served as the LNSO's principal conductor from 1975 to 1987, has been the orchestra's Conductor Emeritus since 2017. Since autumn 2021, Kristiina Poska has been the LNSO's Principal Guest Conductor.

The LNSO has a rich history of collaborating with distinguished guest conductors and soloists, both in Latvia and internationally. Recent collaborations include Maestro Mariss Jansons, Jean-Claude Casadesus, Vladimir Fedoseyev, Olari Elts, Maxim Emelyanychev, as well as violinists Baiba Skride and Frank Peter Zimmermann, accordionist Ksenija Sidorova, organist Iveta Apkalna, among many others.

For the first time in its history, this season the orchestra has appointed an Artist-in-Residence: Vineta Sareika, an outstanding Latvian violinist and concertmaster of the Berlin Philharmonic.
The LNSO has also had several composers-in-residence, including Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, Krists Auznieks, and Ēriks Ešenvalds. For its 99th season, this title has been awarded to Arturs Maskats. The orchestra regularly commissions new works from various composers and gladly participates in premieres and recordings.

In addition to symphonic and vocal-symphonic performances, the LNSO is committed to engaging younger audiences through events such as the LeNeSOn concert series for children, the multimedia concert series Symphonic Hit with Goran Gora, as well as other, often interdisciplinary, musical projects.

LNSO musicians are active in various chamber ensembles, and each season features several concerts as part of the LNSO chamber music series.

Since 2015, the LNSO has hosted the LNSO Summer Festival at regional concert halls across Latvia, providing an end-of-summer musical celebration for families and friends.

TUVĀKIE KONCERTI

Sestdien, 12. oktobrī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā

LNSO, SANTA VIŽINE UN MAESTRO SINAISKIS

SANTA VIŽINE — alts
Diriģents **VASILIJS SINAISKIS**

PROGRAMMĀ:
Ādolfs SKULTE Simfoniskā poēma "Viļņi"
Viljams VOLTONS Koncerts altam un orķestrim
Antonīns DVORŽĀKS Astotā simfonija

Ceturtdien, 17. oktobrī, plkst. 19.00 Mūzikas namā "Daile"

LNSO KAMERMŪZIKA. NYX TRIO UN KARĪNA TATARINOVA. ČAKS. TĒLOJUMI

NYX TRIO:
ANETE TOČA — flauta,
TATJANA OSTROVSKA — vijole,
IEVA SARJA — klavieres
Aktrise **KARĪNA TATARINOVA**

PROGRAMMĀ:
Marinas VIDMONTES, Lolitas RITMANIS, Jāņa LŪSĒNA, Aleksandra AVRAMECA, Jēkaba NĪMAŅA un **Viļņa ŠMĪDBERGA** mūzika

Sestdien, 19. oktobrī, plkst. 11.00 un 14.00 Hanzas Peronā

LENESONA PIEDZĪVOJUMI DIENVIDEIROPĀ

Aktieri **ANASTASIJA REKUTA-DŽORDŽEVIČA, AGRIS KRAPIVŅICKIS, ARTŪRS PUTNIŅŠ**
Režisore **PAULA PĻAVNIECE**
Dramaturgs **KLĀVS MELLIS**
Māksliniece **AUSTRA SNIĶERE**
GUSTAVS KALĒJS — klavieres
Diriģents **ANDRIS VECUMNIEKS**

PROGRAMMĀ:
Žorža BIZĒ, Antonīna DVORŽĀKA, Volfganga Amadeja MOCARTA un citu komponistu mūzika

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Zīberte-Ijaba, Vizma Laura Agloniete, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Inga Puķīte, Beāte Račko, Liene Briede, Agnese Stalidzāne, Velga Polinska, Madara Gaile, Marta Jurjāne

Alti | Violas
Arigo Štrāls, Ināra Brīnuma, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Zane Dziesma

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Mareta Prikule, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne, Emma Bandeniece, Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs

Flautas | Flutes
Maija Zandberga, Ilze Urbāne

Obojas | Oboes
Mārtiņš Dovmanis, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Aleksandrs Žiguļičs

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Mārcis Kalniņš, Miks Bankevics, Mikus Runka

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Mārtiņš Zujs, Jānis Frīdenfelds

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Bērziņš, Laura Muceniece

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Elīna Endzele